

τοῦ σμήνους τούτου τῶν ἀνταπειτητῶν ὑπάρχουσι καί τινες, μόνον τὸ $\frac{1}{3600}$ ἐκ τοῦ ὅλου τιμήματος τῆς οἰκίας δικαιούμενοι νὰ λάβωσι, δὲν μακαρίζει βέβαια τοὺς ἀναλαβόντας τὴν ἐγκαθάρισιν τοιαύτης περιουσίας δικαστικούς γραφεῖς καὶ λογιστάς.

Κατὰ μίαν τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν παρεκάθισε τοῖς Ἀθανάτοις καὶ μία Κυρία, καὶ τοῦτο διὰ πρῶτην μέχρι τοῦδε φορὰν. Ἡ ἄφορος αὐτῇ Κυρία ὀνομάζεται Κραζέσκη,

ἀπὸ πολλοῦ δὲ διδάσκει ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Στοκχόλμης „Γψηλὴν Μαθηματικὴν“ μὲ τὸν τίτλον ἐπιτίμου Καθηγητοῦ.

Ἡ ἐτήσια κρεωφαγία τοῦ Βερολίνου συμβαδίζει πρὸς τὴν συνεχῆ αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γερμανικῆς πρωτεύουσος. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐσφάγησαν ἐν Βερολίῳ 152,588 βόες, 452,254 χοῖροι, 662,409 κριοὶ καὶ 119,021 μύχοι. Ἐκ τοῦ τεραστίου τούτου ποσοῦ μόνον μίαν ἑκατοντάδα χιλιάδων κριῶν πρόμηθεύεται ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ.

Προτιμῶσα ἡ „Κλειώ“ ἀπλὴν ἀναγραφὴν τοῦ ἐν Βαυαρίᾳ διλιβεροῦ δράματος παρέχει σήμερον εἰς τοὺς Ἀναγνώστας αὐτῆς μόνας τὰς εἰκόνας τῶν δύο εὐγενῶν θυμάτων. Ἡ Μοῦσα τῆς Ἱστορίας ἐπὶ μακρὸν θὰ σιγήσῃ, διότι ἐπὶ τοῦ διδύμου ἐκείνου τάφου πενθίμως περιπλανῶνται αἱ σικαὶ τῶν ἀδελφῶν τῆς, ἃς ἐλσέτρευσε καὶ ἐθεράπευσε διὰ βίου ὁ δαφνηστεφῆς Μονόρχης, παρὰ ταύταις δὲ πενθεῖ καὶ ἡ Ἐπιστήμη, ἥς πιστότατος ἱεροφάντης κέῖται παρὰ τῷ προσφιλεῖ πατρὶ τοῦ ἔθνους του.

Ὡραϊότατος μαχητῆς, ὀδηγήσας τὸν ἐνδοσυϊδὴ καὶ ἀνδρεῖον λαόν του εἰς ἐνδύξους μάχας, ἐλευθέρως χορηγὸς καὶ δημιουργὸς καλλιτεχνικῆς ἐποχῆς, πρῶτιστα δὲ προσφιλέστατος Μονάρχης, ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας ἔπασχεν ἀπὸ πολλοῦ τὰς φρένας καὶ ἡ περὶ τῆς ζωῆς αὐτοῦ μέριμνα τοῦ Κράτους ἔταξε φύλακα καὶ πεφωτισμένον τοῦ πάσχοντος παρήγορον ἕνα τῶν διασημωτέρων ψυχιατρῶν, τὸν διδάκτορα Γκοῦδεν. Ἐπέπρωτο κατὰ ζοφερόν καὶ ἀσέληνον νύκτα ὁλόκληρος ἡ πρωτεύουσα ν' ἀναζητῇ εἰς τὰς ὄχθας μιᾶς λίμνης τὰ ἔχνη τοῦ βασιλέως τῆς, καὶ ἀντὶ τούτων νὰ εὕρῃ

τὸ πτώμα του, καὶ παρ' αὐτὸν τὸ πτώμα τοῦ πιστοῦ Μέντορός του. Μαῦρος πέπλος θὰ καλύπτῃ πάντοτε τὸ μυστηριώδες τοῦτο τέρμα τόσον παρὰ φόρου ζωῆς, ἥτις παρέσυρεν εἰς τὸν θάνατον καὶ μίαν συμπαθεστάτην ὑπαρξιν, ὑψηλὸν θυμὸν τῆς πρὸς τὸ ἀπῶλον καθῆκον καὶ τοὺς θεσμοὺς ἀφωσιώσεως.

— Τὴν σύντομον νεκρολογίαν ἐνὸς βασιλέως προσφιλοῦς καὶ ὑψηλοῦ ἀληθινοῦ διαδέχεται ἐν τῷ παρόντι φυλλαδίῳ ὥραιότατῃ εἰκὼν τοῦ γνωστοῦ ἤδη διὰ τῆς „Κλειῶς“ ζωγράφου Σίχελ, ὅστις νέαν λαμπρὰν αὐτοῦ ἐλαιογραφίαν, τὴν *Θερμὴν ὥραν*, ἐξέδωκεν ἀπὸ τινος ἐν Μονάχῃ εἰς κοινὴν θέαν. Τὸ σύστημα τῆς προσωποποιήσεως παντὸς νοητοῦ μόνον θέματος ἀποτελεῖ γονιμωτάτην τάσιν τῆς συγχρόνου γερμανικῆς Σχολῆς, ἥτις ἀπαράμιλλος ἀναδειχθεῖσα εἰς τὴν ἀναπαράστασιν τῶν ἀρχαίων ὑποθέσεων. κατορθοῦσ' ἀπὸ τινος καὶ εἰς παντοίας ὑποθέσεις νὰ ἐκμεταλλεύεται συγχρόνους παραστάσεις, μεθ' ὧς χάριτος ἐκτελεῖται τοῦτο ὑπὸ τῶν ἄλλως πρωταγωνιστούντων εἰς τὸ εἶδος τοῦτο ἰταλῶν καὶ γάλλων καλλιτεχνῶν.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ, ΕΠΙΣΤΗΜΗ.

Ὁ γνωστὸς ἐπὶ γονιμότητι δραματικῶς τῶν Ἰταλῶν ποιητῆς Παῦλος Φερράρι ἀπηύθυνε, κατὰ τὰς ἐγγυρίους ἐφημερίδας, πρὸς πόντας τοὺς νομάρχας τοῦ Κράτους ἐγκύκλιον, δι' ἧς μετὰ πόνου ἐξαίτεται τὴν παρέμβασιν καὶ προστασίαν τοῦ νόμου κατὰ τοῦ ὁσημέραι αὐξήσαντος ἀδικήματος, καθ' ὃ οἱ Ἰταλοὶ διευθύνται τῶν θεάτρων καὶ οἱ ἐργολάβοι ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἀναβιβάζουσιν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὰ δράματά του. Ὁ ἀτυχὴς ποιητῆς ἐπικαλούμενος πεζοτάτους τῆς στατιστικῆς ἀριθμοὺς ἐκτίθησι μετὰ πάσης δυνατῆς λεπτομερείας, ὅτι ὑπὸ τῶν ἑκατὸν καὶ τριάκοντα ἐνεργῶν ἐν Ἰταλίᾳ δραματικῶν θιάσων δίδονται καθ' ἑκάστην δύο κατὰ μέσον ὅρον ἐκ τῶν δραμάτων του εἰς διακόσια διάφορα θέατρα, καὶ συμπεραίνει δικαίως, ὅτι ἐὰν ἐξ ἑκάστης παραστάσεως εἰκοσι μόνον ἐλάμβανε δραχμὰς, θὰ εἶχε κατὰ μῆνα τοῦλάχιστον χιλίας καὶ διακοσίας δραχμὰς ὡς ἀμοιβὴν τῶν κόπων καὶ τῶν ἀγρυπνιῶν του. Ἀντὶ τούτων ὅμως μετ' ὀδύνῃς ὁμολογεῖ, ὅτι ἀντὶ πάντων τῶν μέχρι τοῦδε δημοσιευθέντων καὶ ἀπαύστως παριστανόμενων δραματικῶν ἔργων του λαμβάνει καθ' ὅλον τὸ ἔτος μόλις τριακοσίας δραχμὰς. Περαιῶν δὲ τὴν ἐν λόγῳ ἐγκύκλιον ἀναφωνεῖ „ἔλεος, κύριε Νομάρχα, δι' ἄνθρωπον, ὅστις εἰργάσθη τοσοῦτον καὶ οὐδὲν ἄλλο ἀπαιτεῖ, εἰμὶ νὰ τῷ ἐπιτραπῇ νὰ ζῇ ἐκ τῆς ἐργασίας του!“

Πολὺν κρότον ἐπροξένησεν ἐν Ἰταλίᾳ δίκη τις, ἣν ἐγείρει ἐπίσημους τις ἀμερικανὸς θεατρῶνης κατὰ τοῦ διασήμευ Ἰταλοῦ ἀοιδοῦ Σαλβίνην. Ὁ τελευταῖος ἐλάμβανε κατὰ τὴν ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ πρώτου διαμονὴν του δύο καθ' ἑκάστην ἑσπέραν παραστάσεως στεάτινα κηρία, τὰ ὅποια, συμφωνῶς πρὸς ρητὸν τοῦ συμβολαίου ὅρον, ἦσαν προορισμένα νὰ φωτίζωσι τὸ δωμάτιον τῆς κομμώσεώς του. Ἐτυχεν ὅμως ὁ ἀοιδὸς οὗτος νὰ ᾔνῃ λίαν οἰκονόμος καὶ εὐρίσκειν ἐπαρκέστατον τὸν φωτισμὸν τῶν λαμπτήρων τοῦ φωταερίου νὰ μὴ χρησιμοποιοῖ τὰ κηρία, ἀλλὰ νὰ ἐναποθέτῃ αὐτὰ εἰς τὰ ἐρμάρια του. Ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας ἐν τῷ ἀμερικανικῷ ἐκείνῳ θεάτρῳ διαμονῆς του τοσοῦτον ἐπλουτίσθη ἡ κηρίνη τοῦ ἀοιδοῦ συλλογὴ, ὥστε ἀναχωρῶν ἐπλήρωσε μὲ σπερματοσέτα ἱκανὸν ἀριθμὸν κιβωτίων, τοῦθ' ὅπερ ἐχόλωσε τὸν σπάταλον ἄλλως θεατρῶνης, ἐγκαλέσαντα τὸν Σαλβίνην καὶ ἀπαιτοῦντα ἀποζημίωσιν χιλίων περίπου

δραχμῶν, ὅσον κατ' ἐλάχιστον ὅρον ἐξετιμῆθη καὶ ἡ πραγματικὴ τῶν κηρίων ἀξία.

Ἀπὸ τῆς 27. προσεχοῦς Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 2. Ὀκτωβρίου ἐνεστ. ἔτους συνέρχεται εἰς ἐβδόμην ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ σύνοδον τὸ „Συνέδριον τῶν Ἀσιανολόγων“. Τὴν φορὰν ταύτην ἀνέλαβεν αὐτὴ ὑπὸ τὴν προστασίαν του ὁ Ἀρχιδούξ Ράινερ, ἀνὴρ ἐλευθεροφρων καὶ λίαν πεπαιδευμένος.

Ὁ κόμης Τράουτμανσδόρφ, αὐτάρχης τοῦ Αυτοκράτορος Καρόλου τοῦ ΣΤ'. εἶχεν ἀγοράσει παρὰ τοῦ διασήμευ ὀργανοποιοῦ Ἰακώβου Στάινερ ἐν βιολίον ὑπὸ τὰς ἐξῆς συμφωνίας. Ὁ πωλητῆς ἔλαβε πρῶτον 66 χρυσὰ λουδοβίκεια, ἔπειτα ἰσοβίως ἐκλεκτὸν καθημερινὸν γεῦμα, ἑκαστὸν ἔτος νέον ἐνδυμα μὲ χρυσὴν παρυφήν, δύο πῆδους ζύδου, δώρεάν κατοικίαν μὲ θέρμανσιν καὶ φωτισμὸν, μισθὸν κατὰ μῆνα 150 φράγκων (εἰς σημερινὸν νόμισμα), καὶ ἐὰν ᾔθελε νὰ νυμφευθῇ, ὅσον ἀριθμὸν λαγῶν ᾔθελεν ἐπιθυμῆσαι, καὶ δι' ἑαυτὸν ἀνὰ πᾶν ἔτος 12 κόνιστρα πλήρη ὑπωρικίων καὶ ἄλλα τόσα διὰ τὴν γηραιὰν τροφὸν του. Ὁ Στάινερ μετὰ τὴν παράδοξιν ταύτην πώλησιν ἔζησε 16 ἔτη καὶ οὕτως ὑπελογίσθη ὅτι τὸ βιολίον ἐκτίσεν εἰς τὸν κόμητα περὶ τὰς 20,000 φιορινίων.

Ἐν Γενεύῃ μέλλει νὰ ἐκδοθῇ εἰκονογραφημένον περιοδικὸν εἰς δύο συγχρόνως γλώσσας, τὴν γαλλικὴν καὶ γερμανικὴν. Ἀπὸ πενταετίας παρασκευάζεται πρὸς τοῦτο μέγα βιβλιοπωλὸν κατὰστήμα καὶ καταθέτει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον κεφάλαια ἄνω τῶν 300,000 φράγκων.

Κατ' αὐτὰς πρόκειται νὰ γείνῃ νέα ἔκδοσις τῶν συγγραμμάτων τοῦ Γεωργίου Burns, τὰ ὅποια μέχρι σήμερον ἐξεδόθησαν πλεον ἢ 140 κίς. Ὁ ἀναλαβὼν τὴν νέαν ταύτην ἔκδοσιν βιβλιοπώλης κ. Elliot Stock ἐν Λονδίῳ, συνέλαβε τὴν ἀλλόκοτον καὶ πρωτότυπον ὄντως ἰδέαν ν' ἀγοράσῃ